

[Uitzending 417: Romeinen 1:14 t/m 20]

In de vorige uitzending hebben we gelezen dat de apostel Paulus een groot verlangen heeft andere volken voor Christus te winnen. In zijn brief aan de christengemeente van Rome maakt hij duidelijk in Rom.1 vers 14:

Het is namelijk mijn plicht om beschaafde volken en volken zonder beschaving, ontwikkelde en ongeletterde mensen het goede nieuws te brengen.

In de Griekse grondtekst lezen we voor de vertaling 'het is mijn plicht': '**van Grieken en niet-Grieken ben ik een schuldenaar**'. Het feit dat Paulus zich een 'schuldenaar' noemt, is terug te voeren op zijn roeping tot apostel van de andere volken (de niet-Joden, de heidenen; Rom.11:13). Die roeping is, aan de éne kant een genade en aan de andere kant een opdracht. Paulus kan deze taak dan ook omschrijven als een schuld die moet worden ingelost.

In 1 Korintheërs 9 lezen we soortgelijke woorden. Paulus zegt in 1Kor.9 dat hij gewoon niet anders kan, hij is genoodzaakt het Evangelie te verkondigen.

De mensheid wordt in vers 14 samengevat in de uitdrukking '**beschaafde volken en volken zonder beschaving, ontwikkelde en ongeletterde mensen**'.

In de Griekse grondtekst zijn de zaken beter te onderscheiden omdat het daar gaat om Grieken en niet-Grieken. Daarbij gaat het om mensen die de Griekse taal beheersen en deelnemen aan de Grieks-Romeinse cultuur, tegenover mensen die dat niet kunnen. Ook de bewoners van Rome en Italië worden in dit verband tot de 'Grieken' gerekend. Paulus weet zich verplicht het Evangelie te verkondigen aan alle mensen, ongeacht hun taal, beschaving en ontwikkeling. Paulus zegt: het is mijn plicht om mensen van andere volken het goede nieuws te brengen.

Romeinen 1 vers 15:

Daarom verlang ik er vurig naar om, voor zover dat in mijn vermogen ligt. Ook in Rome het goede nieuws te brengen. Met het woordje 'daarom' wordt een verbinding gelegd met het vorige vers.

Als de apostel Paulus zich een schuldenaar weet van alle andere volken, dan wil hij ook graag in Rome het Evangelie prediken. De bij Paulus aanwezige bereidheid is wel ondergeschikt aan de wil en de tijd van de HERE.

De woorden '**het goede nieuws brengen**' houden niet in dat Paulus uitsluitend nieuwe bekeerlingen wil winnen voor het geloof in de Here Jezus. Het versterken en verdiepen van gelovigen hoort ook tot het brengen van het goede nieuws. Dit laatste is een aspect dat ook bij de Grote Opdracht aan de leerlingen van Jezus in Mattheüs 28 naar voren komt. Het '*maak alle volken tot Mijn leerlingen*' en '*leer hen altijd te doen wat Ik u heb gezegd*' is met elkaar verbonden. Het één kan niet zonder het ander.

Romeinen 1 vers 16:

Ik schaam mij niet voor dit goede nieuws. Het is immers door de kracht van God het middel waardoor mensen die het geloven, gered worden. In de eerste plaats is dit nieuws voor de Joden, maar ook voor alle andere volken.

Paulus besluit zijn inleiding van de brief aan de Romeinen met nog een **extra** reden waarom hij bereid is het Evangelie in Rome te verkondigen. Hij schaamt zich niet voor het Evangelie, hoewel de verkondiging van Jezus' kruisiging een boodschap lijkt van dwaasheid en zwakheid. In werkelijkheid is zij wijsheid en kracht van God. In 1 Korintheërs 1 vers 18, 24 en 25 lezen we: **Het bericht dat Christus voor ons aan het kruis gestorven is, klinkt de mensen die verloren gaan als onzin in de oren. Maar voor ons die gered worden, is het de kracht van God.**

En vers 24 en 25: **Maar voor degenen die door God geroepen zijn, is Christus de kracht en de wijsheid van God. Want het 'dwaze' van God is wijzer dan wat mensen kunnen bedenken, en het 'zwakke' van God heeft meer kracht dan de mensen.** De uitdrukking '**ik schaam mij niet**' is zeker ontleend aan de eigen woorden van Jezus in Lucas 9 vers 26: **Wanneer Ik, de Mensenzoon, kom in de schitterende majesteit van Mijn Vader, Mijzelf en de heilige engelen, zal Ik Mij schamen voor ieder mens die zich nu voor Mij en Mijn woorden schaamt.**

Ook aan zijn jonge medewerker Timotheüs schrijft de apostel in 1Timotheüs 1 vers 8: **Wees nooit bang om anderen over onze Heer te vertellen of ervoor uit te komen dat je mijn vriend bent, hoewel ik ter wille van Christus in de gevangenis zit. Je moet bereid zijn met mij voor de Heere te lijden, Hij zal je kracht ervoor geven.**

Tegenover het 'zich schamen' staan het 'verkondigen' van het Evangelie en het belijden van de naam van Christus. Het goede nieuws is hier het Evangelie van Christus, omdat het kruis en de opstanding van Jezus Christus de fundamenteën zijn van de boodschap. Daarnaast wordt het Evangelie ook aangeduid als '*een kracht van God waardoor mensen worden gered*' tot behoud. Als een mens door Gods genade de redding in Christus aanvaardt dan ontvangt hij of zij het eeuwige leven.

In de brieven van Paulus moeten we bij '**gered worden**' (en verwante woorden als b.v. behoud en behoudenis) allereerst denken aan de redding van de toorn van God, het behouden worden bij het oordeel van God over de zondige wereld (Rom.5 en 1Thess.5). Daarnaast ook aan de uiteindelijke verheerlijking van de gelovigen (Rom.8). In het heden betekent '**gered worden**' dat de gelovige de verzoening en de vrede van God ervaart (Rom.5). De boodschap van redding is in de eerste plaats voor de Joden, maar ook voor de andere volken. De boodschap is allereerst bestemd voor de Joden, omdat de HERE Zijn beloften allereerst aan het volk Israël heeft gegeven.

Tijdens zijn zendingsreizen bracht de apostel Paulus het evangelie eerst naar de Joodse synagoge. Maar in Hand.13 vers 46 lezen we: **Paulus en Barnabas lieten zich niet van hun stuk brengen en zeiden: Vanzelfsprekend moest u het eerst horen wat God te zeggen heeft. Maar nu u er niets van moet hebben en daarmee bewijst het eeuwige leven niet waard te zijn, gaan wij het de niet-Joodse mensen vertellen.**

Het evangelie begon in Jeruzalem (de hoofdstad van Israël) en de eerste christengemeente bestond in het begin voornamelijk uit Joodse mensen. Daarna verspreidde het Evangelie zich naar Judea, Samaria, en zelfs tot in de verste uithoeken van de wereld. Het effect van de verkondiging van het Evangelie is: redding. De omvang is wereldwijd en voor iedereen. De voorwaarde: geloof in de Here Jezus Christus.

Romeinen 1 vers 17:

Want in dat goede nieuws wordt de rechtvaardigheid van God bekendgemaakt. Dit betekent dat iedereen volkomen op Hem moet vertrouwen. De profeet Habakuk heeft immers geschreven: De mensen die rechtvaardig zijn, zullen door hun geloof echt leven.

Paulus stipt in vers 17 het hoofdthema aan dat hij in de Romeinenbrief zal uitwerken, nl. de rechtvaardigheid van God. Vers 17 is tegelijkertijd het antwoord op de vraag hoe het Evangelie een kracht Gods tot redding is. Namelijk: **de rechtvaardigheid van God wordt in het goede nieuws bekendgemaakt.** Tot dusverre was deze **rechtvaardigheid van God** verborgen geweest, onbekend, een verborgenheid (Rom.16, Ef.3 en Kol.1), maar nu wordt dit geheim door de prediking van het Evangelie geopenbaard en bekendgemaakt.

De rechtvaardigheid van God is hier in het verband van de hele brief niet Gods persoonlijke **rechtvaardigheid** of de **rechtvaardigheid** waarmee Hij rechtsprekt, maar de **rechtvaardigheid** die Hij aan mensen toerekent, en die wordt bereikt door op Jezus Christus te vertrouwen. Dit geldt voor alle mensen die in Hem geloven, wie zij ook maar zijn (Rom.3:21). Dit zal verder blijken bij de uitwerking van dit thema in de volgende hoofdstukken.

De uitdrukking '**de mensen die rechtvaardig zijn, zullen door hun geloof echt leven**' is zeer kernachtig. De **rechtvaardigheid van God** wordt door het geloof in Christus verkregen, maar is ook een liefdevolle, persoonlijke geloofsverbondenheid met de Here Jezus (Ef.3:17).

Paulus ondersteunt zijn boodschap met een aanhaling uit Hab.2:4. Gezien in het licht van het verdere onderwijs van Paulus moeten we dit citaat weergeven met: een mens kan alleen uit geloof 'rechtvaardig' worden en eeuwig leven ontvangen. Het eeuwige leven begint voor een gelovige **nu** al op aarde, in zijn of haar omgang met de HERE. Joh.17 vers 3: **Het eeuwige leven is dat zij U, de enige ware God, kennen en degene die U naar de aarde hebt gestuurd, Jezus Christus.** Het eeuwige leven krijgt zijn volle ontplooiing bij de wederkomst van de Here Jezus, wanneer het volle heil wordt ontvangen. Kan een mens het eeuwige leven niet zelf verwerven met een eigen gerechtigheid? Luisteraar, ergens kan ik mij die vraag in onze tijd wel voorstellen. Als een modern en geciviliseerd mens zijn of haar leven overdenkt dan ligt de vraag voor in de mond. Wat doe ik eigenlijk verkeerd? U bent geen misdadiger of moordenaar. U geeft iedereen het zijne en betaalt netjes belasting. Zo'n grote zondaar bent u nu ook weer niet.

Ja, u doet wel eens iets verkeerd, maar wie doet dat niet? Zo kan een mens zichzelf (zonder Christus) de hemel in manoeuvreren. Maar de Bijbel zegt (lees: God zegt) dat die weg doodloopt.

Prediker 7 vers 20: **Nergens op aarde is een mens te vinden die altijd het goede doet en nooit zondigt.** Onze eigen gerechtigheid, waar een mens vanuit zichzelf zo over op kan scheppen, is voor God niet goed genoeg. **Alle mensen hebben gezondigd en missen daardoor Gods nabijheid. Maar God is zo goed en vergevend hen weer aan te nemen... omdat Jezus Christus hen uit de greep van de zonde heeft bevrijd** (Rom.3:23 en 24).

Als u wilt weten hoe de HERE over menselijke gerechtigheid denkt dan nodig ik u uit om naar de profeet Jesaja te luisteren. **Wij zijn allemaal besmet en bevlekt door de zonde. Als wij onze mantels van gerechtigheid aantrekken, blijken het met bloed bevlekte kleren te zijn. Wij verdorren en vallen af als bladeren in de herfst. En als de wind blazen onze zonden ons weg. Toch roept niemand Uw naam aan of smeekt om genade. Daarom hebt U ons de rug toegekeerd en ons aan onze zonden uitgeleverd** (Jes.64).

Paulus spreekt over de toegerekende gerechtigheid van Christus. De HERE ziet een verloren zondaar aan in de mantel van de gerechtigheid van Christus. Een gelovige is volkomen door de HERE aangenomen op grond van wat Christus voor hem of haar heeft gedaan. De enige manier om deze door God geschonken gerechtigheid te verkrijgen is te geloven in het verzoeningswerk van Christus. U kunt er niet voor werken, u kunt het niet kopen en het is op geen enkele andere manier te verkrijgen, dan het in geloof aan te nemen en van de HERE te ontvangen. Paulus zegt in Filippenzen 3 vers 9: **Ik reken er niet meer op dat ik het met God in orde kan maken door het houden van allerlei wetten. Nee, daarvoor vertrouw ik nu op Christus. Hij maakt het goed tussen ons en God, als wij maar in Hem geloven.**

Het woord voor 'rechtvaardigheid of gerechtigheid' komt 92x voor in het NT, waarvan 36x in de Romeinenbrief. De uitdrukking 'de rechtvaardigheid van God' komt 8x voor in de Romeinenbrief.

Het zelfstandig naamwoord 'rechtvaardigheid of gerechtigheid' is afgeleid van een Grieks woord dat het begrip **rechtvaardigheid** weergeeft als eigenschap van personen of zaken die rechtvaardig zijn.

Allereerst is rechtvaardigheid een eigenschap van God, d.w.z. dat Gods handelen in overeenstemming met het recht is. Met deze rechtvaardigheid is het oordelen van de HERE verbonden. Tegenover Gods rechtvaardigheid staat onze 'onrechtvaardigheid'. Op andere plaatsen in de Bijbel wordt het woord in tegenstelling gebruikt met 'wetteloosheid' (2Cor.6).

Van Jezus wordt gezegd dat Hij rechtvaardigheid voor ons is geworden.

Dankzij God hebt u nu uw leven in Christus Jezus... Door Hem staat u rechtvaardig tegenover God en Hij heeft u apart gezet en bevrijd

(1Kor.1:30). Van de vrucht van rechtvaardigheid, die er door Jezus Christus is, kunnen mensen zijn vervuld (Fil.1:11), want iemands geloof wordt hem 'gerekend tot rechtvaardigheid (Rom.4). Dat is de 'rechtvaardigheid van het geloof. Aan de andere kant moet een gelovige die rechtvaardig is ook rechtvaardigheid doen, zodat hij rechtvaardig is zoals Jezus rechtvaardig is. Een gelovige moet zich inspannen voor wat rechtvaardig is, voor wat de mensen tot God brengt, voor geloof, de liefde, de toewijding en de vriendelijkheid. De goede wedloop van het geloof (1Tim.6:11 en 12).

Het woord kan verder 'rechtvaardigheid' overeenkomstig menselijke wetten aangeven. Paulus spreekt tegenover stadhouder Felix over rechtvaardigheid en het toekomstig oordeel, terwijl deze het recht niet handhaaft (Hand.24:25). De daad van God in de rechtvaardiging door geloof is niet een willekeurige beslissing van Zijn kant. De HERE negeert Zijn heiligheid en Zijn gerechtigheid niet. De HERE schenkt een mens uit genade redding, op grond van het geloof in Christus. Dat betekent **ook** dat er van ons mensen geen enkele verdienste aan die redding kan worden bijgedragen. Zonder Christus is er geen redding en kan een mens nooit rechtvaardig zijn voor God. De Here Jezus Christus is de enige weg naar de hemel.

Romeinen 3 vers 25 en 26: **God heeft Christus Jezus gegeven als verzoeningsoffer. Door Zijn bloed zal de mens, wanneer hij gelooft, Gods rechtvaardigheid ontdekken.**

God gaat namelijk voorbij aan de zonden die eerder gepleegd waren, om uiteindelijk, in deze tijd, te laten zien hoe rechtvaardig Hij is. Dat doet Hij door iedereen die in Jezus gelooft, vrij te spreken.

Met vers 17 besluit Paulus zijn introductie. In vers 18 begint hij een nieuw gedeelte waarin hij de zonde van de mens laat zien. Paulus gaat niet bewijzen dat de mens een zondaar is, **hij gaat er vanuit**. Paulus laat niet alleen zien dat er een openbaring van de rechtvaardigheid van God is, maar **ook** dat er openbaring is van de **toorn van God** tegen de zonde van de mens. Dat zagen we al eerder bij Kanaänieten en Israëlieten die zich niet aan Gods Woord en wetten hielden. We zien het bij alle mensen. Romeinen 1 vers 18: **Vanuit de hemel straft God alle slechte, zondige mensen, die door hun slechtheid de waarheid over Hem in de weg staan.**

Vanaf Rom.1:18 t/m Rom.4:25 gaat de apostel Paulus uitleggen, waarom er buiten de rechtvaardigheid van God geen sprake kan zijn van een andere rechtvaardigheid. De conclusie volgt in Rom.3:10 en vers 23: Niemand is rechtvaardig... **en** alle mensen hebben gezondigd ...

Buiten de liefde van God (in Christus) - de verkondiging van het Evangelie - wordt er vanuit de hemel nog iets anders openbaar, namelijk de toorn van God over de goddeloosheid en de ongerechtigheid van mensen. Dat wil zeggen: **het wordt zichtbaar dat de verhouding tussen God en mensen volledig is verstoord.**

Bij de uitdrukking 'toorn van God' moeten we in dit verband niet zozeer denken aan het toekomstige oordeel, maar veeleer aan Gods directe reactie op de zonde van de mens. Deze '**toorn van God**' komt tot uiting, doordat de HERE de zondige mensen overgeeft aan eigen zonden en perversiteiten. Bij 'toorn' moeten we ook niet denken aan (menselijke) woede en drift, maar aan een goddelijke, radicale afwijzing en veroordeling van de zonde. Gods toorn is een noodzakelijk complement van Zijn liefde voor de mensheid. Gods toorn openbaart zich 'van de hemel', omdat God Zich daar bevindt. **Vanuit de hemel straft God alle slechte, zondige mensen.**

Zijn toorn geldt de goddeloosheid en slechtheid van mensen. 'Goddeloosheid' is leven zonder rekening te houden met God. Het is een vorm van ongerechtigheid.

'Ongerechtigheid' is het niet voldoen aan de wetten en de wil van de HERE. **Door hun slechtheid staan de slechte en zondige mensen de waarheid over Hem in de weg.**

De waarheid over God is door middel van de schepping openbaar. Van de kant van de mensen is er een agressieve rebellie tegen het erkennen van de waarheid over God. Romeinen 1 vers 19:

Want die mensen kunnen heel goed weten dat God er is. Hij heeft het hun Zelf bekend gemaakt.

De zinsnede '**Hij heeft het hun Zelf bekend gemaakt**' maakt duidelijk dat de HERE Zelf aan de mens de mogelijkheid geeft om Hem tot op een bepaalde hoogte te kennen. Sommige dingen van de HERE God zijn niet 'bekend' of 'te kennen', omdat de HERE ze niet heeft geopenbaard. Andere dingen zijn door de verkondiging van het evangelie bekend geworden b.v. de rechtvaardigheid van God door het geloof. Wat 'kenbaar' is van God, is datgene wat de mens vanuit de schepping kan afleiden over God. Daaraan kan een mens God **niet** leren kennen maar wel herkennen dat Hij bestaat. De levende God heeft Zich geopenbaard anders hadden wij mensen niets van hem geweten. Zijn bestaan is duidelijk te herkennen uit wat Hij heeft gemaakt.

Romeinen 1 vers 20:

God is wel onzichtbaar, maar uit alles wat Hij geschapen heeft, blijken Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid. Want sinds het ontstaan van de wereld is zijn bestaan duidelijk te herkennen uit wat Hij gemaakt heeft.

Daarom hebben de mensen geen enkele verontschuldiging. Hoe de HERE Zichzelf heeft bekendgemaakt, wordt in vers 20 verduidelijkt. De HERE is onzichtbaar, maar toch kan een mens weten dat Hij bestaat. In en door de schepping kunnen wij de HERE als het ware 'zien'. De onzichtbare dingen van de HERE worden omschreven als '**Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid**'.

Het zijn eigenschappen van God die een mens niet kan zien. Maar, zegt Paulus, **sinds het ontstaan van de wereld is zijn bestaan duidelijk te herkennen uit wat Hij gemaakt heeft.** Door wat een mens om zich heen ziet van de schepping, moet hij met het verstand tot de conclusie komen, dat er een eeuwige God is, die dit alles heeft ontworpen, geschapen en nog altijd onderhoudt. Gods zelfopenbaring is er op gericht om mensen ieder excuus om Hem niet te kennen of te dienen uit handen te nemen. Aan de andere kant is het gevolg van Gods zelfopenbaring in de schepping dat niemand meer een verontschuldiging heeft om Hem niet te kennen of te dienen.

In Psalm 8 vers 4 horen we David zingen: **Als ik 's nachts omhoogkijk naar de hemel en het werk van uw handen zie, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de mens, dat U zoveel om hem geeft?** En in Psalm 19 vers 2 zegt David: **De hemelen vertellen over Gods grote eer en het hemelgewelf spreekt over Zijn scheppend werk.**

Ook in het NT lezen we gelijksoortige uitspraken b.v. in Hand.14 vers 17:

Maar toch heeft Hij Zich nooit onbetuigd gelaten. Altijd waren er bewijzen van Zijn goedheid: regen en goede oogsten, zodat wij naar hartenlust konden eten en genieten. Tegen de Grieken zegt Paulus in Hand.17 vers 29: **Wij zijn dus uit God voortgekomen en moeten niet denken dat wij Hem kunnen uitbeelden in goud, zilver of steen. God is niet te vangen in een kunstwerk of de verbeelding van een mens.**

Hoe kan een mens bij al deze dingen zeggen: **Er bestaat helemaal geen God?** In dat geval kan Psalm 14 werken als een spiegel. De Bijbel noemt een mens die God ontkent: dwaas!

Maar, er is hoop en daarover lezen we verder in de volgende uitzending:
Rom.1:21 t/m 32.